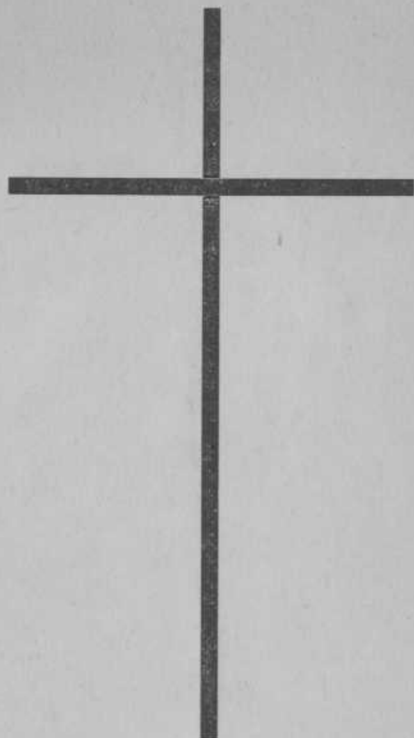
PRIJS 15 ct.

N.E.N.A.S.U. POSTBUS 74 UTRECHT

JOHN BODDÉ:

HOOG HET KRUIS

N. E. N. A. S. U.

(Ned. Nat. Soc. Uitgeverij)

Directeur R. VAN HOUTEN / POSTBUS 74 UTRECHT

HOOG HET KRUIS!

Het zij verre van ons om in deze korte beschouwing met een reeks van spitsvondige uitvluchten of even spitsvondige redeneeringen den Vastenbrief van het Doorluchtig Episcopaat te willen becritiseeren.

In het Vastenmandement verklaart het Doorluchtig Episcopaat met evenveel woorden, dat Zij het goede in onze Beweging ziet en waardeert; maar ook al zou dit niet het geval zijn, dan tóch dienen wij als principiëele en overtuigde Katholieken steeds voorop te stellen, dat de Bisschoppen — waar zij aldus Hun gezamenlijke meening over bepaalde leerstellingen duidelijk te kennen geven — het goede voorhebben en dient dus óns verstand zich te onderwerpen aan Hún gezag.

Heel iets anders is het, waar de Bisschoppen zelf verklaren, dat verschillende theoriën voor Hen nog steeds duister zijn gebleven, of waar Zij spreken van een **waarschijnlijkheid**, dat dit **feit** nièt zal gebeuren of een ander wèl.

Waar het Vastenmandement openlijk te kennen geeft van de strekking van bepaalde ideeën niet op de hoogte te zijn (bepaalde ontwikkelingen van een politieke partij waarschijnlijk of niet-waarschijnlijk acht), daar kan het niet anders dan geoorloofd zijn, dat de partij zelf haar ideeën omtrent dat punt duidelijk uiteenzet en ook haar eigen meening ten beste geeft over den waarschijnlijken loop van haar ontwikkeling.

Het resultaat van deze beschouwing moge zijn, dat de vrees voor de Nationaal-Socialistische Beweging in Nederland (N.S.B.) — welke vrees in het Vastenmandement voornamelijk neerkomt op bezorgdheid voor het Katholieke Leven in zijn vollen omvang —, dat deze vrees moge verdwijnen om plaats te maken voor een

juist inzicht en een begrijpenden steun, welke **ook voor het Katholieke leven** van onschatbare waarde zal blijken te zijn.

Geen totale staat!

De Kerk heeft het recht en den plicht om bepaalde maatschappelijke en staatkundige stelsels aan Haar beginselen te toetsen en, zooals het Vastenmandement het uitdrukt, vóór alles is het een onvoorwaardelijke eisch — een eisch, die de Kerk steeds moet en ook zál stellen — de **bovennatuurlijke** werkzaamheid der Kerk dient volkomen vrij en veilig te zijn; alles wat voor het zedelijk en geestelijk heil der menschen noodig is, het huwelijks en gezinsleven, de opvoeding der jeugd, dient naar Christelijk beginsel in volle vrijheid geregeld te kunnen worden.

Het Vastenmandement spreekt zich op deze plaats niet verder uit, in hoeverre het die vrijheid in de N.S.B. niet zou gewaarborgd zien; het vervolgt echter met te verklaren, dat deze eischen met betrekking tot de bovennatuurlijke vrijheid der Kerk ook gesteld worden voor het ware geluk van iederen mensch, dus ook van den niet-Katholiek.

En voor dit ware geluk van iederen mensch wordt op de tweede plaats absoluut vereischt: een welbegrepen vrijheid van den zelfstandigen persoon. De Bisschoppen wenschen hier dus veilig gesteld te zien de persoonlijke rechten van den mensch, welke rechten de mensch van nature heeft, zonder den staat, en die samenhangen met zijn persoonlijke bestemming en einddoel.

Het spreekt van zelf, dat een z.g. „totale staat" met deze beginselen geheel in strijd zou zijn. De leer van den totalen staat immers zegt, dat er niets menschelijks, niets geestelijks leeft of waarde heeft, tenzij dóór den staat; de staat is het doel waarop alles, dus ook de mensch gericht moet zijn; er bestaan geen plichten maar ook geen rechten en geen vrijheden, tenzij uit en dóór den staat; met andere woorden, de leer van den totalen staat is er een van staatsvergoding, omdat zij den staat tot einddoel en tot God maakt.

In werkelijkheid is de staat allerminst einddoel, maar een middel waarover de mensch tot zijn eigen welzijn — dat is het bereiken van zijn einddoel, God — de beschikking heeft.

Om slechts een eenvoudig voorbeeld te noemen:

Volgens de leer van den totalen staat ontleent de mensch de vrijheid om te huwen of niet te huwen niet aan zich zelf, aan zijn menschelijke, dus vrije persoonlijkheid, maar aan den staat!
Hieruit volgt dan ook, dat de staat naar willekeur over deze vrijheid zou kunnen beschikken.

Vrijheid!

Volgens het oordeel der Bisschoppen is het **moeilijk uit te maken** in hoeverre verschillende fascistische of nationaal-socialistische stroomingen in ons land den totalen staat aanvaarden. Ondanks deze moeilijkheid verklaren Zij echter eenige regels verder, dat deze stroomingen (dus ook de Nationaal-Socialistische Beweging) onfeilbaar zeker onder den invloed van deze staatsvergoding zullen geraken. Het lijkt ons echter niet juist, om niettegenstaande de door de Bisschoppen erkende bovenbedoelde **moeilijkheid**, toch de absolute verzekering te geven, dat de ontwikkeling van onze Beweging van dien aard zal zijn, dat de verderflijke invloeden van een dergelijke on-christelijke leer zich daar zeker zullen doen gelden.

Deze uitspraak der Bisschoppen lijkt ons om zoo minder juist, waar door onzen Leider verschillende malen — nu weer eens ongevraagd, dan weer als antwoord op uitdrukkelijke vragen — de meest openhartige en stellige verzekeringen gegeven zijn, dat de godsdienstige belangen van een ieder zoowel als zijn persoonlijke vrijheden **gewaarborgd en verzekerd zijn en blijven.** In dit verband verwijzen wij uitdrukkelijk naar onze nieuwe Brochure 4.*)

---

*) ACTUEELE VRAGEN?! Brochure IV van de N.S.B.
Hoofdkwartier Oudegracht 354, Utrecht. Prijs f 0.35

Het doet eenigszins vreemd aan, de Bisschoppen hier dit argument te zien gebruiken, waar bijna al onze bestrijders door een valsche vergelijking met bepaalde duitsche toestanden, komen aandragen met een geheel tegenovergestelde bewijsvoering: „Het Nationaal-Socialisme zal nooit of nimmer hier opgang kunnen maken, omdat ons volk nu eenmaal anders geaard is; ons volk laat zich niet tyranniseeren, het loopt niet warm voor een „staat"; wij zijn nuchtere Hollanders; wij hebben ons nog nooit onze persoonlijke vrijheden laten ontnemen en zullen dit ook nu nooit dulden."

Deze en dergelijke zijn psychologische argumenten, die steeds slechts een betrekkelijke bewijskracht hebben. Denk eens aan den tijd der reformatie! Toen waren wij, Katholieken, ook nuchtere Hollanders! Maar toch werden wij, het nuchtere Holland ten schande, gedwongen om der wille van ons Geloof in schuren en op zolders te kruipen.

Ons voornaamste argument is en blijft: de beginselen van ons stelsel, onze Leider, alle leden spreken zich uitdrukkelijk en eerlijk uit voor absolute handhaving der persoonlijke vrijheden als door het Doorluchtig Episcopaat omschreven, dus geordend en in evenwicht gebracht met de rechten van anderen. Geen bandeloosheid, doch vrijheid in orde en tucht.

Als dan de Bisschoppen ook verklaren, dat de leiders eener felle beweging niet altijd de eigenlijke leiders blijven, maar dikwijls zelf geleid worden door anderen, die de volle consequenties willen doorvoeren, — in dit geval dus den totalen staat, — dan kunnen wij hierop nogmaal hetzelfde antwoorden:
de totale staat, in den zin als door het Vastenmandement bedoeld, behoort NIET tot onze programpunten. De geheele leiding als zoodanig zal er voor waken, dat zij door anderen in een richting zou gestuurd worden. die de hunne niet is.

Het worde hier duidelijk en met alle nadruk gezegd:

GEEN ENKEL LID DER NATIONAAL-SOCIALISTISCHE BEWEGING IN NEDERLAND ZAL DE KANS KRIJGEN om — indien hij daartoe neigingen mocht vertoonen — EEN TOTALEN STAAT TE PROPAGEEREN.

Ja werkelijk, afgezien van andere meer afdoende redenen, daar zijn wij Hollanders te nuchter voor!

Eerst Katholiek, dan N.S.B.'er.

Vervolgens spreken de Bisschoppen Hun vrees uit, dat door de N.S.B. het Katholieke Geloof en het Katholieke Leven eenig nadeel zou ondervinden. Zij doen dit in de volgende woorden, die wij wederom letterlijk aanhalen:

„Bovendien is het meer dan waarschijnlijk dat elk fascisme en nationaal-socialisme in Nederland op den duur zal beheerscht worden door een groep personen, die in meerderheid onze wereldbeschouwing niet deelen."

Wat dus beteekent:

Het Nationaal-Socialisme in Nederland zal op den duur geleid worden ofwel door niet-Katholieken of misschien wel door niet-Christenen.

Gelukkig kunnen wij met volle overtuiging verklaren, dat **noch** voor het eene, **noch** voor het andere eenige vrees aanwezig behoeft te zijn. Dat het Nationaal-Socialisme ooit zou geleid worden door niet-Christenen, is eigenlijk in zich al een onmogelijkheid. Het is immers in en volgens zijn beginselen een christelijk stelsel; het streeft volgens zijn bepaalde richtlijnen naar den opbouw van een Christelijken staat, die gevormd wordt door positief-Christelijke burgers; in ons program staat uitdrukkelijk vermeld:

BESCHERMING (zonder eenige restrictie, dus niet alleen negatief) VAN DEN CHRISTELIJKEN GODSDIENST.

Wat betreft het tweede punt: Het Nationaal-Socialisme zal beheerscht worden door niet-Katholieken — het zal aan het Doorluchtig Episcopaat waarschijnlijk wel niet bekend zijn geweest, dat b.v. in de zuidelijke provinciën verreweg het grootste aantal leden der N.S.B. uit Katholieken bestaat (zooals vanzelfsprekend in het noorden zeer veel Protestanten leden zijn) — dat in het

zuiden verreweg het grootste aantal functionarissen van onze Beweging Katholiek is en, wat meer zegt, beginselvast Katholiek, die nooit zullen toelaten, dat aan het Katholiek Geloof of aan een enkel van onze katholieke rechten of vrijheden ook maar in het minst afbreuk zal worden gedaan.

Wij kunnen onzen Hoogwaardigen Bisschoppen gerust de volgende verzekering geven:

Als wij, Katholieke functionarissen der Nationaal-Socialistische Beweging in Nederland (N.S.B.), ook maar de geringste vrees moesten koesteren, dat het Katholiek geloof en het Katholieke leven eenige schade van deze Beweging zouden ondervinden,

WIJ ZOUDEN HAAR MET HAND EN TAND BESTRIJDEN!

MUSSERT ZEGT ONS: (o.a. in zijn rede ter openbare vergadering te Eindhoven op 21 Februari j.l.)

KATHOLIEKEN, HOOG HET KRUIS!

WIJ ZULLEN HET KRUIS HOOG HOUDEN, BOVEN ALLES!

Er behoeft dus geen sprake van te zijn, dat met de rechtvaardige eischen van het Katholiek beginsel geen rekening wordt gehouden; geen sprake is er van, dat direct of indirect alles in de weegschaal wordt gesteld wat onze Vaderen door harden strijd en onder Gods zichtbaren zegen hebben bereikt.

Om hier slechts een enkel punt aan te stippen:

Denkt iemand, dat onze Leider en zijn raadslieden, Katholieken en Protestanten, zoo weinig uit de geschiedenis leerden, dat zij zóó bekrompen van geest zijn en zóó blind voor historische realiteiten, dat zij ooit aan de rechten der bijzondere scholen gaan tornen?!

Het is jammer, zéér jammer, dat er dergelijke misvattingen omtrent onze Beweging bestaan.

De Bisschoppen noemen het een verblijdend feit, dat men zich langzaam maar zeker gaat afwenden van alle individualisme en economisch liberalisme, waarbij het den enkeling wèl gaat ten koste van de massa; eerlijk waardeeren Zij ons streven om ons krachtdadig te verzetten tegen elke levensleer en elk systeem, dat ten voordeele van eigen buidel de stoffelijke en geestelijke belangen van den medemensch verwaarloost ofwel in een verderflijken klassenstrijd arbeiders tegen patroons, onderdanen tegen het gezag ophitst. En gaarne geven wij toe, dat het den plicht der Bisschoppen is om, bij alle waardeering, ook er voor te waken dat in dien strijd onze Katholieke beginselen geen schade lijden. Zij hebben er voor te zorgen, dat geen Katholiek een staatkundig of economisch stelsel aanhangt, dat een gevaar zou blijken voor zijn geloof.

Wij beseffen dit ten volle en hebben ons zelven hiervan rekenschap gegeven **vóór** wij als lid tot de N.S.B. toetraden.

Hoe zouden wij, Katholieke N.S.B.'ers het Kruis hóóg kunnen houden, als wij terwille van een staatkundig of economisch stelsel ons Geloof in gevaar zouden brengen? Wij zijn op de eerste plaats Katholiek; en als Katholieke N.S.B.'ers streven wij naar de verwezenlijking van onze staatkundige en economische idealen: Christelijke idealen, die voor een Christelijk volk als het onze werkelijk idealen zijn.

Doortastende maatregelen noodig?!

Het is aan ons Doorluchtig Episcopaat niet onbekend, dat zeer vele goed-gezinden thans doortastende maatregelen eischen ter vernieuwing onzer geheele samenleving; het Vastenmandement verklaart uitdrukkelijk, dat de bestaande politieke instellingen geenszins onveranderlijk voor de eeuwen zijn vastgelegd.

In tegendeel, de ontwikkeling en verandering in de politieke partijen vinden als 't ware noodwendig plaats. Partijen en stelsels,

die niet in staat bleken om in den loop der lange jaren aan de meest elementaire eischen van ons Christelijk en Katholiek volksgeweten te voldoen, zulke partijen en stelsels moeten noodzakelijkerwijze van de baan.

Het door de Bisschoppen gesignaleerde valsche begrip van vrijheid heeft, óók onder **rechtsche** kabinetten, wérkelijk tot losbandigheid gevoerd:

Oordeel zelf!

Een goddelooze kan hier in ons Nederland ongestraft propaganda maken, rechtstreeks tegen elke Christelijke leer in;

Ongestraft kan elke neo-malthusianist het volk tot in merg en been vergiftigen;

De meest ergerlijke mistoestanden op economisch gebied zijn na een lange reeks van jaren nog steeds de wereld niet uit;

Hoezeer de „vrijheid van drukpers" tot losbandigheid heeft gevoerd, ten bewijze daarvan behoeven wij slechts te verwijzen naar „De Tribune", welk blad dorst te schrijven (in 1932 na 14 jaren z.g. rechtsch bewind) over:

„een firma J. Christus & Co. N.V.... met een patent op het „Rijk der Eeuwigheid"... met nog 12 directeuren-aandeelhouders opgericht.... bezit het over de geheele wereld het meest verbreide handelsmerk: Twee elkaar kruisende staven... enz. enz."

Men kan deze reeks naar eigen believen verder aanvullen en uitbreiden. Dit zou echter tot niets dienen, omdat de quaestie alleen deze is — en niemand die op eenigerlei wijze onder het volk komt en ook maar iets van de volksziel begrijpt, zal het durven te ontkennen — :

AAN HET VOLKSGEWETEN IS NOG STEEDS NIET VOLDAAN; HET VOLK HEEFT DE PARLEMENTAIRE PARTIJEN GEWOGEN, CRITISCH EN ZUIVER GEWOGEN IN DEN LOOP VAN LANGE JAREN,...... EN TE LICHT BEVONDEN. (v. Geelkerken)

Het is waar, dat een gedeelte van deze problemen internationaal zijn en niet kunnen worden opgelost tenzij door samenwerking met andere landen. Maar voor een even-groot gedeelte zijn zij dat **niet** en kunnen zij in eigen staathuishouding tot oplossing gebracht worden.

En bovendien, even goed als wij er ons wel voor zullen wachten om de oplossing dezer problemen in handen te leggen van leiders en leeraren, die aan onze Katholieke beginselen tekort zouden doen, evenmin kunnen en willen wij wachten met deze hoogst noodige hervormingen en verbeteringen **totdat** wij er eenmaal toe zullen **gedwongen** worden, als de massa de wantoestanden eenvoudigweg niet langer kàn dragen. Want langzaam maar zeker komt de tijd, dat ook het Nederlandsche volk de meest ergerlijke mistoestanden op verschillend gebied, die het thans nog noodgedwongen aanziet, **niet meer kan dragen.**

Dàn zal het helaas voor hervormingen te laat zijn en blijft er niets over dan een strijd op leven en dood tegen den losbrekenden storm.

Inderdaad, al het goede wat wij aanprijzen is in zijn diepsten grond een uitvloeisel van onze katholieke staats- en maatschappijleer.

Daarom begrijpen wij ook niet, dat het soms zooveel tegenstand moet ondervinden.

Daarom zeggen wij ook allerminst dat het iets nieuws is.

Maar daarom houden wij er ook zoo taai aan vast!

Het heeft geen zin de Nationaal-Socialistische Beweging voor nieuwlichterij te verslijten. Een groot gedeelte van onze doelstellingen komen inderdaad overeen met: „de sinds jaar en dag door ons (bedoeld is de R.K. Staatspartij) gestelde eischen".

Ja, het zijn werkelijk grootendeels sinds jaar en dag gestelde eischen! **Maar het ongelukkige is ook, dat de R.K.Staatspartij er sinds jaar en dag niet in geslaagd is om ook maar een eenigszins behoorlijk gedeelte van deze eischen in werkelijkheid om te zetten.**

Het zou onrechtvaardig zijn om te beweren, dat de R.K.S.P. **niets** bereikt heeft. Op verschillend terrein heeft zij, òf alleen, òf in coalitie, wèl resultaten bereikt. Maar de quaestie is thans, dat de rechtsche partijen èn door ontbinding, verbrokkeling en bederf in eigen boezem èn vooral door het linksche semi-bloc, reeds lang tot machteloosheid gedoemd zijn. En dàt is de schuld van een op de spits gedreven parlementair stelsel, waar een goed-willende minderheid het altijd zal afleggen tegen de meerderheid, die, dank zij een valsch vrijheidsbeginsel, over bijna onbeperkte macht beschikt.

Wij ageeren niet op de eerste plaats tegen een partij — welke dan ook — wij erkennen geen partijen.

Wij dulden echter geen partijzucht, waardoor men elkander bestrijdt tot den dood toe, niet ter wille van het volk, maar ter wille van de grootheid en de belangen der partij. —

De schrijver van de brochure der R.K. Staatspartij verklaart het zelf, als hij de woorden van den Engelschen politicus Baldwin aanhaalt:

„FASCISME WORDT GEWEKT DOOR COMMUNISME
EN BURGERLIJKE TWEEDRACHT"

Katholieken van Nederland, dààrom groeit onze Nationaal-Socialistische Beweging met den dag, dààrom sluiten zich elken dag geloofsgenooten, overtuigde Katholieken **van elken rang en stand** bij onze gelederen aan:

OMDAT zij den eeuwigen partijtwist moe zijn.

OMDAT zij weigeren nog langer behandeld te worden als stemvee, dat men na de verkiezingen weer voor 4 jaar huistoe stuurt.

OMDAT zij zien, dat de politieke partijen en partijtjes elkander belasteren en bevechten om wille der partijbelangen, terwijl het WERK ongedaan blijft.

KATHOLIEKEN SLUITEN ZICH BIJ DE N.S.B. AAN:

OMDAT zij zien, hoe onder hun kameraden het communisme als een kanker voortwoekert **en men laat het vrij spel.**

OMDAT zij dag in, dag uit, lastig gevallen worden met neo-malthusianistische propaganda **en er is geen partijman, die er zijn hand voor omdraait.**

OMDAT zij zien, hoe dikwijls er **op onverantwoordelijke wijze** met betrekkingen, salarissen en pensioenen wordt omgesprongen, terwijl werkloozen, die **tot elken prijs werken willen,** nergens arbeid vinden.

OMDAT de massa middenstanders langzaam maar zeker **armlastig** wordt, maar trusten en concerns, en-gros importeerende warenhuizen en coöperaties (ook R.Katholieke-, met Geestelijk-Adviseur) laat men onbekommerd hun vernielingswerk voortzetten.

OMDAT zij niet langer wenschen te dulden dat het woord **„opiumkit"** op de muren van kerken wordt gekalkt.

OMDAT zij paal en perk wenschen te zien gesteld aan de, de volksziel vergiftigende propaganda van door den Staat beschermde vrijdenkers en goddeloozen.

KATHOLIEKEN SLUITEN ZICH BIJ DE N.S.B. AAN:

OMDAT zij de leuze der S.D.A.P.: „Indië los van Holland" (al werd dit programpunt op het laatste Paaschcongres listiglijk verzwegen), zoowel tegenover de Indische als de Nederlandsche bevolking **misdadig achten**.

OMDAT zij, als nationaal-voelende en het Oranjehuis-beminnende Nederlanders *niet* wenschen te tolereeren, dat standbeelden worden opgericht voor anarchisten e.d. revolutionairen (zooals b.v. op het **Nassauplein** te Amsterdam).

OMDAT zij eindelijk, eindelijk hebben ingezien, dat er geen verbetering zal en kan komen, zoolang ons Vaderland geregeerd wordt door de „honderd en een" partijen en partijtjes, die allen, bek-af van den onderlingen strijd, tot machteloosheid zijn gedoemd.

Wij strijden voor een gezonden, krachtigen, Christelijken staat; voor het herstel van onze nationale eenheid in Christelijken zin.

Katholieken,

Hoog het Kruis!

voor God, Vorstin en Vaderland!

Hou Zee!

N.E.N.A.S.U.